

AGRÍCOLES

Essent aquestes comarques essencialment agrícoles i ramaderes, no podem oblidar nostres pagesos.

No obeiria aquesta publicació a les finalitats a que va adreçada, si no ens preocupessim des d'ACCIÓ POPULAR de contribuir a l'augment de la riquesa i producció d'un sector del poble, la importància del qual és ben sabuda de tots.

El governs espanyols s'han preocupat escassament de la prosperitat de l'agricultura i ramaderia, i així la història dels governs espanyols em palesa un abandono dels pagesos. Oblidar llur ensenyament, carregats de contribucions i impostos, privats de bones comunicacions i mitjans de transport, la nostra pagesia ha surat poc o molt, mercès a l'esforç particular i sovint individual.

Establím aquesta Secció, per tal d'orientar la nostra pagesia envers el camí de treure millor rendiment de llurs terra i bestiar, defensant-la de persecucions, principalment en ço que fa referència a la part econòmica, i assenyalant procediments per tal de millor aprofitar la producció obtinguda.

Volem combatre enèrgicament, farem per desarrrelar de les nostres comarques la mala costum de considerar els pagesos, i de considerar-s'hi aquests, com una classe socialment inferior als altres estaments populars. Precisament, volem convencer els nostres llegidors de que no hi ha res d'això, sinó que, difícilment, són pròspers els pobles de pagesia pobre o endarrerida.

Parlarem dels diferents cultius predominants en aquestes comarques; dels nostres mercats i fires, i publicarem totes les lleis, decrets i altres disposicions que afectin o interessin els nostres pagesos.

Des d'aquestes planes us adresem, amics predilectes, el més afectuós i sincer DEU VOS-GUARD.

El cultiu racional de la patata, moresc i altres tardaneries.

Ens trobem ja en una època de l'any molt propera, per cert, a la plantació de les tardaneries i, per això, ens limitarem a suposar que el bon pagés haurà escollit i reservat les terres que vol destinar al cultiu de patates o trufes, moresc o blat de moro, remolatxes o bledarrave; que les tindrà ben preparades i que no li mancarà bona llevor i obundants adobs.

Tractarem, primerament, de la patata, per ésser la que deu sembrar-se més prompte.

La patata necessita bon fons de terra; ben estovada i afinada (res de terrossos); força adobs; excel·lent llavor, i esmerat cultiu.

Millor fóra que s'hagés llaurat a la tardor per tal de que els gels l'afinessin i de que tingués temps de *meteoritzar-se*, aixó és, d'estar en contacte amb l'aire i rebre els efectes de la pluja, sol, vent, etc.; i, ara, donar-hi els fems completament fermentats o podrits; puix que els fems eixuts o grossers o resceniment eixits dels corrals, fermenten dins de la terra i perjudiquen la plantació.

ADOBS. La patata multiplica molt si disposa d'elements necessaris per a créixer. Hi han països com Alemanya, Bèlgica, França, Inglaterra i altres, que obtenen produccions que us semblarien fantàstiques. Potser la qualitat de les terres, el clima, etc., hi influèixen molt; però, no dubteu que ells hi posen molt de la seva part.

La patata rai, que no la perjudica l'ajeure's.

Doncs, bé: poseu-hi *per cada quartera de sembradura de terra*, ço que segueix.

Fems de bona qualitat: unes 80 a 100 càrregues. Superfosfat 18/20 de 250 a 300 quilos. Clorur de potassa, de 150 a 200 quilos. Sulfat amònic, de 80 a 100 quilos. Sulfat de ferro, de 25 a 30 quilos. Guix, de 80 a 130 quilos segons la terra siga calissa o argilosa.

Si hi ha poc fems, o sempre que es vegés que les motes groguèixen, cal que, en cavar la plantació, s'hi apliquin 50 quilos de nitrat i altres tanst en calçar-les.

LLAVOR: Ha d'ésser bona i sana. No sembreu mai llavor de grill prim, ni averiada. No hi planyeu res, que hi guanyareu. Tampoc les plantes espesses, puix que les privarieu de créixer: quan menys de 35 a 40 centímetres d'una mota a l'altre i de 50 a 60 centímetres de renc a renc.

CULTIU: Aixis que hagin nascut i amb saó corresponent, s'han d'entrecavar puix les males herbes les perjudiquen; i abans de florir o al principi de la florida s'han de calçar. Aquestes feines es poden fer amb uns aparells anomenants *cultivadors americans* els quals, si es disposa d'una cavalleria a propòsit, fan molta feina i ben feta. Solament cal que l'home arrangi els espais entre mota i mota.

Hi han regions en les quals s'han d'ensulfatar les plantacions per tal de combatre el wildiu de la patata. S'usen les mateixes màquines sulfatadores dels ceps; però els brous han d'ésser més dèbils. Aplicant el brou conegut per «caldo bordalés», cal afegir-hi a la dosis corrent de sulfat, un 50 per 100 d'aigua i de calç.

Com que a les nostres comarques, la patata es cultiva en els secans, no parlem de regar-les. Si algú ha de fer-ho i pot, que no hi gastí gaire aigua i les regui sovintet; però, aleshores, ha d'estovar la crosta de les regueretes i aplicar-hi, en fer aquesta feina, i en diverses vegades, 50 quilos de nitrat i 60 per 80 de clorur de potassa.

A primera ullada, alguns potser direu que valen més